

mõnned adwofadid; kelle käest on ka hea nõu kallis osta.

Rustawi surem wallo olli se, et ta waesus ka temma abbiello selgust tikkus rikkuma. On se õn, kui mees igga sõnna jures, mis ta suust ütleb, ikka peab õhkama: „Oh, mis peame tänna sõma, mis joma, ja mis selga panema?“ On se õn, kui mehhele waewalt aega üllejääb, omma naest terretada, waid peab ikka leiba tagga aiama? On se õn, kui ta ehmatades peab ülleskargama, ja töösse jooksuma, kui ehk juhtus naese meelolahutusseks mõnni sõnna temmaga kauem kõnnelema? On se õn, kui ta Mai, Juni ja Juli kuus ka igga õse tulle walgel laua äres peab kūrutama? Ma küsün, on se õnneks naesele, mehhele, ehk kolile? — Laste wannemad, perrewannemad ja wallawannemad, mis teie test arwate? On se tõeste õige, kui teie omma koolmeistrid lassete eesli koormat kanda ja annate temmale warblasse kõhhotait? Tahhate seal jures ka temma peab tark, usün, tru ja holas ollema! Tohyo jöggedad, tulli,

wessi ja tuleõhk on temmal jo muial ka ilma hinnata sada. Senni kui teie kolikohhad hädakohhad ja teie kolipalgad waeste annid on, senni jääb — noh, mis jääb? — senni jääb — Eestirahwas rummalaks, ja se sõnna tõeks: kes ei mõista, se ei sa — kes ei sa, sel ei olle — kell' ei olle, on — waene. Mõttelge sedda nattu ke järrele ja aiage wasto, kui walle on. — Agga mingem Rustawi kolimaiasse taggasi. Rambris hakkas üks häddine laps heält teggema ja Anna tõttas watama. Meie jaimme Rustawiga nelja silma alla tuppä. Ma olleksin hea melega trööstinud, agga mis sõnnadega? Rustawi pea olli norgus ja käed ristis. Ma teadsin, et üks assi tedda omme ti ärgutab, se olli temma fool ja kolilapsed, ja neist teggin ma jutto. Ma ollin tedda saggedaste kolitundis näinud ning teadsin, kuidä loud temma ja laste wahhel ollid. Menda arwata 50 last ollid tal iggapääw silma al. Temma olli, nago se peab ollema, kolis laste issa. Mis süddamest tulli, se